

Den Europæiske Unions Tidende

L 327

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

13. december 2007

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 1463/2007 af 12. december 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/2007 af 12. december 2007 om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i november 2007 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2535/2001, kan imødekommes 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1465/2007 af 12. december 2007 om ændring af bilag V til Rådets forordning (EF) nr. 752/2007 for så vidt angår de kvantitative lofter for visse stålprodukter fra Ukraine** 6

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1466/2007 af 12. december 2007 om forbud mod fiskeri efter berycider i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV (EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion) fra fartøjer, der fører portugisisk flag** 8

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Rådet

2007/829/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 5. december 2007 om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet og om ophævelse af afgørelse 2003/479/EF 10

IV Øvrige retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

- ★ Afgørelse truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden nr. 90/04/KOL af 23. april 2004 om den seksogfyrretyvende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indførelse af et nyt kapitel 24C: Anvendelse af statsstøtteregler på public service-radio- og tv-virksomhed 21

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1875/2006 af 18. december 2006 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 360 af 19.12.2006) 32
- ★ Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1459/2007 af 10. december 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 1858/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Sydafrika (EUT L 326 af 12.12.2007) 32

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1463/2007

af 12. december 2007

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 756/2007 (EUT L 172 af 30.6.2007, s. 41).

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. december 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	168,9
	MA	91,0
	TN	157,6
	TR	108,7
	ZZ	131,6
0707 00 05	JO	209,9
	MA	47,6
	TR	89,2
	ZZ	115,6
0709 90 70	JO	149,8
	MA	56,0
	TR	108,3
	ZZ	104,7
0709 90 80	EG	359,4
	ZZ	359,4
0805 10 20	AR	12,5
	AU	10,4
	BR	25,6
	SZ	31,4
	TR	100,7
	ZA	38,2
	ZW	20,3
	ZZ	34,2
0805 20 10	MA	79,8
	ZZ	79,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	32,2
	IL	66,9
	TR	72,7
	ZZ	57,3
0805 50 10	EG	80,9
	IL	82,7
	TR	105,4
	ZA	65,9
	ZZ	83,7
0808 10 80	AR	79,2
	CA	97,8
	CL	86,0
	CN	76,4
	MK	30,6
	US	87,4
	ZA	82,4
	ZZ	77,1
0808 20 50	AR	71,4
	CN	40,6
	TR	145,7
	US	107,8
	ZZ	91,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1464/2007**af 12. december 2007****om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i november 2007
vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning
(EF) nr. 2535/2001, kan imødekommes**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne indgivet fra den 20. til den 30. november 2007 for visse kontingenter, der er nævnt i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 af 14. december 2001 om

gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter ⁽³⁾, vedrører større mængder end de disponible mængder. Der bør derfor fastsættes koefficienter for tildeling af de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, der er ansøgt om importlicens for vedrørende produkter under de i del I.A, I.D, I.E, I.F, I.H og I.I i bilag I til forordning (EF) nr. 2535/2001 omhandlede kontingenter for perioden 20. til den 30. november 2007, omfattes af de i bilaget til denne forordning anførte tildelingskoefficienter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1152/2007 (EUT L 258 af 4.10.2007, s. 3). Med virkning fra den 1. juli 2008 erstattes forordning (EF) nr. 1255/1999 af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 289/2007 (EUT L 78 af 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 29. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 487/2007 (EUT L 114 af 1.5.2007, s. 8).

BILAG I.A

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4590	100 %
09.4599	100 %
09.4591	100 %
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	100 %
09.4595	1,396665 %
09.4596	100 %

BILAG I.D

Produkter med oprindelse i Tyrkiet

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4101	—

BILAG I.E

Produkter med oprindelse i Sydafrika

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4151	—

BILAG I.F

Produkter med oprindelse i Schweiz

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4155	—

BILAG I.H

Produkter med oprindelse i Norge

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4179	100 %

BILAG I.I

Produkter med oprindelse i Island

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4205	100 %
09.4206	100 %

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1465/2007

af 12. december 2007

om ændring af bilag V til Rådets forordning (EF) nr. 752/2007 for så vidt angår de kvantitative lofter for visse stålprodukter fra Ukraine

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 752/2007 af 30. maj 2007 om forvaltning af visse restriktioner for indførslen af visse stålprodukter fra Ukraine ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 18. juni 2007 indgik Det Europæiske Fællesskab og Ukraines regering en aftale om handel med visse stålprodukter ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »aftalen«).
- (2) Aftalens artikel 10, stk. 1, bestemmer, at aftalen forlænges stiltiende år for år, såfremt ingen af parterne giver den anden part skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder før aftalens udløb, og at ved hver årlig forlængelse forøges mængderne i hver produktgruppe med 2,5 %.

- (3) Ukraine har ikke givet Fællesskabet meddelelse om opsigelse af aftalen. Aftalen forlænges derfor stiltiende, og mængderne i hver produktgruppe forøges med 2,5 %.

- (4) Forordning (EF) nr. 752/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De kvantitative lofter for 2007 i bilag V til forordning (EF) nr. 752/2007 udskiftes med de kvantitative lofter for 2008 som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2008. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2007.

På Kommissionens vegne

Peter MANDELSON

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 178 af 6.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 6.7.2007, s. 24.

BILAG

KVANTITATIVE LOFTER FOR 2008

(tons)	
Produkter	2008
<i>SA. Fladvalsede produkter</i>	
SA1. Bredbånd	194 750
SA2. Tykke plader	399 750
SA3. Andre fladvalsende produkter	143 500
<i>SB. Lange produkter</i>	
SB1. Profiler	51 250
SB2. Valsetråd	199 875
SB3. Andre lange produkter	363 875

Note: SA og SB er produktkategorier.
SA1-SA3 og SB1-SB3 er produktgrupper.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1466/2007**af 12. december 2007****om forbud mod fiskeri efter berycider i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV (EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion) fra fartøjer, der fører portugisisk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2015/2006 af 21. december 2006 om fastsættelse af EF-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2007 og 2008 ⁽³⁾ fastsættes der kvoter for 2007 og 2008.
- (2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2007 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1**Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2007 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag

Artikel 2**Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

Artikel 3**Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2007.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59. Ændret ved forordning (EF) nr. 865/2007 (EUT L 192 af 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11). Berigtiget ved EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 898/2007 (EUT L 196 af 28.7.2007, s. 22).

BILAG

Nr.	86
Medlemsstat	Portugal
Bestand	HKE/8C3411
Art	Hake (<i>Merluccius merluccius</i> .)
Område	VIII c, IX and X; EC waters of CECAF 34.1.1
Dato	24.11.2007

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 5. december 2007

**om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i
Generalsekretariatet for Rådet og om ophævelse af afgørelse 2003/479/EF**

(2007/829/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 207, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved at anvende udstationerede nationale eksperter og militærpersoner får Generalsekretariatet for Rådet (i det følgende benævnt »generalsekretariatet«) adgang til faglig viden og erfaring på højt niveau, særlig på områder, hvor der ikke umiddelbart er en sådan faglig ekspertise til rådighed.
- (2) Nærværende afgørelse skal fremme udveksling af faglig viden og erfaring om EU-spørgsmål, idet der midlertidigt ansættes eksperter fra medlemsstaternes offentlige administration eller internationale organisationer i generalsekretariatet.
- (3) Udstationerede nationale eksperter bør komme fra den offentlige administration i medlemsstaterne eller fra internationale organisationer.

- (4) De rettigheder og forpligtelser, der er fastsat for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i nærværende afgørelse, bør sikre, at disse udelukkende udfører deres arbejde under hensyntagen til generalsekretariatets interesser.

- (5) Da der er tale om tidsbegrænset arbejde og en særlig status, bør det ikke tillades de udstationerede nationale eksperter og militærpersoner at handle på generalsekretariatets vegne, hvor dette handler som offentlig retligt organ, dog med de undtagelser, der er fastsat i denne afgørelse.

- (6) I nærværende afgørelse fastsættes ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner, og disse gælder, uanset hvor budgetmidlerne til dækning af udgifterne kommer fra.

- (7) Der bør med henblik på oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab desuden fastsættes særlige bestemmelser for udstationerede nationale militæreksperter ved generalsekretariatet.

- (8) Eftersom nærværende vilkår erstatter Rådets afgørelse 2003/479/EF⁽¹⁾, bør denne ophæves, idet den dog fortsat skal finde anvendelse på de udstationeringer, der er i kraft på tidspunktet for nærværende afgørelses ikrafttræden —

⁽¹⁾ EUT L 160 af 28.6.2003, s. 72. Senest ændret ved afgørelse 2007/456/EF (EUT L 173 af 3.7.2007, s. 27).

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Disse vilkår gælder for nationale eksperter, der udstationeres i Generalsekretariatet for Rådet (generalsekretariatet) af medlemsstaternes offentlige administration. De gælder ligeledes for eksperter, der udstationeres af en international organisation.

2. De personer, der omfattes af disse vilkår, forbliver i arbejdsgiverens tjeneste i hele udstationeringsperioden og lønnes fortsat af denne.

3. Generalsekretariatet træffer under hensyn til budgetmæssige behov og muligheder afgørelse om ansættelse af udstationerede nationale eksperter. Vicegeneralsekretæren fastsætter de nærmere ansættelsesvilkår.

4. Medmindre vicegeneralsekretæren har indrømmet en undtagelse, hvilket ikke er muligt på områderne for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP), skal de udstationerede nationale eksperter være statsborgere i en EU-medlemsstat. Ansættelse som udstationeret national ekspert sker på bredest muligt geografisk grundlag blandt medlemsstaternes statsborgere. Medlemsstaterne og generalsekretariatet samarbejder for at sikre, så vidt det overhovedet er muligt, ligelig ansættelse af mænd og kvinder og overholdelse af princippet om lige muligheder for mænd og kvinder.

5. Udstationering kommer i stand ved brevveksling mellem generalsekretariatets Generaldirektorat for Personale og Administration og den pågældende medlemsstats faste repræsentation eller i givet fald den internationale organisation. Udstationeringsstedet skal angives i brevvekslingen. En kopi af ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter i generalsekretariatet vedlægges denne brevveksling.

Artikel 2

Udstationeringens varighed

1. Udstationeringen skal være på mellem seks måneder og to år og kan forlænges en eller flere gange. Den samlede periode må dog ikke være på over fire år.

2. Uanset stk. 1 kan en national ekspert, der udstationeres for at deltage i forberedelsen af militære eller civile operationer eller for at undersøge indledningen heraf, udstationeres for en periode på under seks måneder.

3. Udstationeringens længde fastsættes ved tilrådighedsstillelsen i den i artikel 1, stk. 5, omhandlede brevveksling. Det samme gælder ved forlængelse af udstationeringen.

4. En udstationeret national ekspert, som allerede har været udstationeret i generalsekretariatet, kan udstationeres på ny i henhold til de interne bestemmelser for, hvor længe denne form for personale må anvendes i generalsekretariatets tjenestegrene, og altid på følgende betingelser:

a) Den udstationerede nationale ekspert skal fortsat opfylde udstationeringsbetingelserne.

b) Der skal have været en periode på mindst seks år mellem afslutningen af den foregående udstationeringsperiode og en ny udstationering. Hvis den udstationerede nationale ekspert ved udløbet af den første udstationeringsperiode har fået en ny og anden form for kontrakt med generalsekretariatet, løber fristen på seks år fra udløbet af denne kontrakt. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at generalsekretariatet kan ansætte en udstationeret national ekspert, hvis oprindelige udstationeringsperiode var på under fire år, men i dette tilfælde er den nye udstationeringsperiode ikke længere end den resterende del af det samlede tidsrum på fire år.

c) Den i litra b) omhandlede periode nedsættes til tre år, hvis den første udstationeringsperiode er på under seks måneder.

Artikel 3

Udstationeringssted

De nationale eksperter udstationeres i Bruxelles, i et af generalsekretariatets forbindelseskontorer eller ethvert andet sted, hvor Den Europæiske Union handler inden for rammerne af en afgørelse truffet af Rådet. Udstationeringsstedet kan ændres under udstationeringen efter en ny brevveksling i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5, hvis den oprindelige brevveksling ikke åbnede mulighed for en ændring af stedet. Den administration, der udstationerer den nationale ekspert, holdes underrettet om eventuelle ændringer af udstationeringsstedet.

Artikel 4

Arbejdsopgaver

1. Udstationerede nationale eksperter bistår generalsekretariatets tjenestemænd eller midlertidigt ansatte og udfører de arbejdsopgaver, der bliver dem tildelt.

De opgaver, der skal udføres, fastlægges efter fælles aftale mellem generalsekretariatet og den administration, der udstationerer den nationale ekspert, under hensyn til tjenestegrenenes interesser og den pågældendes kvalifikationer.

2. Udstationerede nationale eksperter deltager kun i tjenesterejser og møder:

- a) som ledsager af en af generalsekretariatets tjenestemænd eller midlertidigt ansatte, eller
- b) hvis den pågældende er alene, udelukkende som observatør eller med henblik på information.

En udstationeret national ekspert kan ikke forpligte generalsekretariatet udadtil, medmindre den pågældende under generalsekretærens/den høje repræsentants myndighed af generaldirektøren for den pågældende tjenestegren har fået udstedt et særligt mandat.

3. Kun generalsekretariatet kan godkende resultatet af det arbejde, en udstationeret national ekspert har udført.

4. De pågældende tjenestegrene i generalsekretariatet, den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver og den udstationerede nationale ekspert sørger så vidt muligt for at undgå, at der opstår interessekonflikter i forbindelse med ekspertens arbejdsopgaver under udstationeringen i generalsekretariatet. Derfor oplyser generalsekretariatet i rimelig tid eksperten og dennes arbejdsgiver om de planlagte arbejdsopgaver og anmoder begge parter om skriftligt at bekræfte, at de ikke ser nogen grund til, at den udstationerede nationale ekspert ikke skulle kunne udføre de pågældende arbejdsopgaver. Den udstationerede nationale ekspert opfordres til at afgive erklæring om enhver potentiel konflikt mellem hans familiemæssige forhold (særlig de nærmeste familiemedlemmers erhvervsaktiviteter eller hans egne eller familiemedlemmers vigtigste finansielle interesser) og de planlagte arbejdsopgaver under udstationeringen.

Arbejdsgiveren og den udstationerede nationale ekspert forpligter sig til at meddele generalsekretariatet enhver ændring, der i løbet af udstationeringen kan give anledning til sådanne konflikter.

5. Når generalsekretariatet er af den opfattelse, at de arbejdsopgaver, der skal overdrages en udstationeret national ekspert, kræver særlige forsigtighedsforanstaltninger, sikkerhedsgodkendes denne inden udstationeringen.

6. Hvis bestemmelserne i stk. 2, 3, 4 og 7 ikke overholdes, kan generalsekretariatet afslutte den udstationerede nationale eksperts udstationering, jf. artikel 8, stk. 2, litra c).

7. Uanset stk. 1, første afsnit, og stk. 2, første afsnit, kan vicegeneralsekretæren på forslag af generaldirektøren for den tjenestegren, den udstationerede nationale ekspert er tilknyttet, overdrage specifikke arbejdsopgaver til den udstationerede nationale ekspert og pålægge ham at løse en eller flere specifikke opgaver efter at have sikret sig, at der ikke vil opstå interessekonflikter.

Artikel 5

Rettigheder og pligter

1. Under udstationeringen

- a) skal de udstationerede nationale eksperter udføre deres arbejdsopgaver og udelukkende have Rådets interesser for øje
- b) skal de udstationerede nationale eksperter afholde sig fra enhver handling og især enhver offentlig meningstilkendegivelse, som kan skade tjenestens anseelse
- c) skal udstationerede nationale eksperter, som under udøvelsen af deres funktioner tager stilling til et anliggende, i hvis behandling eller afgørelse de har en personlig interesse, der vil kunne anfægte deres uafhængighed, informere deres overordnede herom
- d) må de udstationerede nationale eksperter hverken alene eller i samarbejde med andre offentliggøre eller lade offentliggøre nogen tekst, som vedrører Den Europæiske Unions virksomhed, uden først at have indhentet tilladelse hertil på de betingelser og efter de regler, der gælder herfor i generalsekretariatet. Denne tilladelse kan kun nægtes, hvis den påtænkte offentliggørelse er af en sådan art, at Den Europæiske Unions interesser sættes på spil
- e) tilhører alle rettigheder til det arbejde, der er udført af udstationerede nationale eksperter som led i udførelsen af arbejdsopgaverne, generalsekretariatet
- f) skal udstationerede nationale eksperter tage bopæl på udstationsstedet eller i en afstand, der ikke kan hindre dem i udførelsen af arbejdsopgaverne
- g) bistår og rådgiver udstationerede nationale eksperter deres overordnede i den tjenestegren, hvor de er udstationeret, og er over for deres overordnede ansvarlige for udførelsen af de opgaver, der pålægges dem
- h) må udstationerede nationale eksperter under udførelsen af arbejdsopgaverne ikke modtage instrukser fra deres nationale arbejdsgiver eller regering. De må ikke udføre nogen aktiviteter for deres arbejdsgiver eller regering eller for andre personer, private virksomheder eller offentlige organer.

2. Under og efter udstationeringen skal de udstationerede nationale eksperter udvise størst mulig diskretion med hensyn til de sagsforhold og oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af eller i forbindelse med udøvelsen af deres funktioner. De må ikke på nogen måde videregive dokumenter eller oplysninger, som ikke er gjort offentligt tilgængelige efter gældende regler, til ubeføjede personer eller anvende disse til personlige formål.

3. Ved udstationeringens afslutning er de udstationerede nationale eksperter fortsat forpligtet til at handle med integritet og diskretion ved varetagelse af nye arbejdsopgaver og ved accept af visse stillinger eller fordele.

Derfor skal de udstationerede nationale eksperter i en periode på tre år efter udstationeringens afslutning straks informere generalsekretariatet om de funktioner og opgaver, som de skal varetage for deres arbejdsgiver, og som kan give anledning til interessekonflikter i forhold til de opgaver, de varetog under udstationeringen.

4. De udstationerede nationale eksperter er underlagt generalsekretariatets gældende sikkerhedsbestemmelser.

5. Hvis bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4 ikke overholdes under udstationeringen, kan generalsekretariatet afslutte denne, jf. artikel 8, stk. 2, litra c).

Artikel 6

Niveau, erhvervs erfaring og sprogkundskaber

1. En national ekspert skal for at kunne udstationeres i generalsekretariatet have mindst tre års fuldtidserfaring med administrative, videnskabelige, tekniske, rådgivningsmæssige eller tilsynsopgaver, der svarer til de opgaver, der udføres af ansættelsesgruppe AD eller AST som defineret i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og de gældende regler for Fællesskabernes øvrige ansatte. Den arbejdsgiver, en udstationeret national ekspert udsendes af, tilsender inden udstationeringens start generalsekretariatet en redegørelse for den pågældendes beskæftigelse i de foregående 12 måneder.

2. En udstationeret national ekspert skal have et indgående kendskab til et fællesskabssprog og tilfredsstillende kendskab til et andet sprog for at kunne udføre sine arbejdsopgaver.

Artikel 7

Suspension af udstationeringen

1. Generalsekretariatet kan give tilladelse til suspension af en udstationering og fastsætte betingelserne herfor. Under en sådan suspension:

- a) udbetales de i artikel 15 og 16 omhandlede godtgørelser ikke
 - b) godtgøres de i artikel 18 og 19 omhandlede omkostninger kun, hvis suspensionen sker efter generalsekretariatets ønske.
2. Generalsekretariatet skal informere den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver.

Artikel 8

Afslutning af udstationeringen

1. Udstationeringen kan afsluttes på anmodning af generalsekretariatet eller den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver med et varsel på tre måneder. Den kan ligeledes afsluttes på den udstationerede nationale eksperts anmodning med samme varsel og med forbehold af generalsekretariatets godkendelse, jf. dog stk. 2.

2. Under visse særlige omstændigheder kan udstationeringen afsluttes uden varsel:

- a) af den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver, hvis dennes væsentlige interesser kræver det
- b) hvis generalsekretariatet og arbejdsgiveren kan tiltræde dette, efter at den udstationerede nationale ekspert har forelagt begge parter en anmodning herom, når dennes væsentlige personlige eller faglige interesser kræver det
- c) af generalsekretariatet, hvis den udstationerede nationale ekspert ikke overholder de forpligtelser, der påhviler ham i henhold til disse bestemmelser. Den pågældende skal forinden have lejlighed til at forsvare sig.

3. Hvis udstationeringen afsluttes i medfør af stk. 2, litra c), oplyser generalsekretariatet straks arbejdsgiveren herom.

KAPITEL II

ARBEJDSVILKÅR

Artikel 9

Social sikring

1. Inden udstationeringen starter, skal den arbejdsgiver, der udstationerer den nationale ekspert, attestere over for generalsekretariatet, at den pågældende under hele udstationeringen vil være omfattet af de sociale sikringsbestemmelser, der gælder for den offentlige administration eller den internationale organisation, hvor han er ansat, samt påtage sig de i udlandet afholdte omkostninger.

2. Fra udstationeringen starter, er den udstationerede nationale ekspert omfattet af en ulykkesforsikring. Generalsekretariatet udleverer et eksemplar af de gældende bestemmelser den dag, den pågældende henvender sig til det ansvarlige kontor i Generaldirektoratet for Personale og Administration for at opfylde formaliteterne i forbindelse med udstationeringen.

3. Hvis den udstationerede nationale ekspert deltager i en tjenesterejse i medfør af artikel 4, stk. 2, og artikel 20, eller hvis der som følge af de særlige risici på udstationeringsstedet er behov for en supplerende eller specifik forsikring, afholdes udgifterne hertil af generalsekretariatet.

Artikel 10

Arbejdstid

1. Arbejdstiden for udstationerede nationale eksperter er den samme som for de fastansatte i generalsekretariatet. Reglerne herfor kan ændres af vicegeneralsekretæren af tjenstlige grunde.

2. Udstationerede nationale eksperter arbejder på fuld tid under hele udstationeringen. På begrundet anmodning fra et generaldirektorat kan generaldirektøren for personale og administration give en udstationeret national ekspert tilladelse til at arbejde på deltid efter aftale med dennes arbejdsgiver, såfremt det er foreneligt med generalsekretariatets interesser.

3. Hvis der gives tilladelse til deltidsarbejde, arbejder den udstationerede nationale ekspert mindst halvdelen af den normale arbejdstid.

4. En udstationeret national ekspert kan modtage de godtgørelser i forbindelse med skifteholds- eller turnus- eller rådigheds-tjeneste, som gælder i generalsekretariatet.

Artikel 11

Fravær på grund af sygdom eller ulykke

1. Ved fravær på grund af sygdom eller ulykke giver en udstationeret national ekspert så hurtigt som muligt sin overordnede meddelelse herom og oplyser samtidig om sin aktuelle adresse. Ved fravær i mere end tre dage skal vedkommende aflevere en lægeerklæring og kan underkastes en lægeundersøgelse foranstaltet af generalsekretariatet.

2. Hvis et sådant fravær på grund af sygdom eller ulykke på under tre dage over en periode på 12 måneder overstiger 12 dage, skal den udstationerede nationale ekspert aflevere en lægeerklæring for ethvert nyt fravær på grund af sygdom.

3. Hvis sygeorloven er på over en måned eller længere end den periode, den udstationerede nationale ekspert har gjort tjeneste, idet kun den længste af disse to perioder tages i betragtning, ophører udbetaling af de i artikel 15, stk. 1 og 2, omtalte dagpenge automatisk. Denne bestemmelse gælder ikke ved sygdom i forbindelse med graviditet. En sygeorlov kan dog ikke vare længere end den pågældende persons udstationering.

4. En udstationeret national ekspert, som bliver offer for en ulykke i forbindelse med arbejdet under udstationeringen,

modtager fortsat de fulde ydelser, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1 og 2, i hele den periode, vedkommende er uarbejdsdygtig, indtil afslutningen af udstationeringen.

Artikel 12

Årlig ferie, særlig tjenestefrihed og fridage

1. En udstationeret national ekspert har ret til 2,5 feriedage pr. hel arbejdsmåned (30 dage pr. kalenderår).

2. Den tjenestegren, den udstationerede nationale ekspert er tilknyttet, skal på forhånd give tilladelse til ferien.

3. I følgende tilfælde kan en udstationeret national ekspert efter begrundet ansøgning tildeles særlig tjenestefrihed:

— den udstationeredes indgåelse af ægteskab: to dage

— alvorlig sygdom (ægtefælle): indtil tre dage om året

— ægtefælles død: fire dage

— alvorlig sygdom (slægtning i opadstigende linje): indtil to dage om året

— dødsfald (slægtning i opadstigende linje): to dage

— barns fødsel: ti dage, der skal tages inden en måned efter fødslen

— alvorlig sygdom (barn): indtil to dage om året

— flytning med henblik på tiltrædelse af tjenesten: indtil to dage

— barns død: fire dage.

Der kan indrømmes yderligere to dages særlig tjenestefrihed pr. 12-måneders periode efter behørigt begrundet anmodning.

4. På begrundet anmodning fra den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver kan generalsekretariatet tildele indtil to dages særlig tjenestefrihed pr. 12-måneders periode. Der tages stilling fra sag til sag.

5. Ved deltidsarbejde nedsættes den årlige ferie tilsvarende.

6. De feriedage, der ikke er taget ved udløbet af udstationeringen, fortabes.

7. Stk. 3 finder ikke anvendelse på nationale eksperter, der er udstationeret for en periode på under seks måneder. En national ekspert, der er udstationeret for en periode på under seks måneder, kan dog efter begrundet anmodning indrømmes særlig tjenestefrihed efter beslutning truffet af generaldirektøren for den tjenestegren, han er tilknyttet. Denne særlige tjenestefrihed må ikke overstige tre dage i hele udstationeringsperioden. Ovennævnte ansvarlige skal, inden der indrømmes tjenestefrihed, høre generaldirektøren for personale og administration.

Artikel 13

Barselsorlov

1. Ved graviditet tildeles en udstationeret national ekspert barselsorlov på 20 uger, og i denne periode modtager hun dagpenge i henhold til artikel 15. Orloven kan tidligst påbegyndes seks uger inden den i attesten anførte forventede fødselsdato og slutter tidligst 14 uger efter nedkomsten. I tilfælde af flerfødsel, for tidlig fødsel eller fødsel af et handicappet barn er orloven på 24 uger. I denne bestemmelse forstås ved for tidlig fødsel en fødsel, der finder sted inden udgangen af den 34. svangerskabsuge.

2. Når der i henhold til den udstationeredes arbejdsgivers nationale lovgivning er fastsat en længere barselsorlov, kan udstationeringen suspenderes i den periode, der går ud over den barselsorlov, der tildeles af generalsekretariatet. Hvis det er i generalsekretariatets interesse, forlænges udstationeringen i så fald med en periode svarende til suspensionen.

3. En udstationeret national ekspert kan alternativt anmode om en suspension af udstationeringen, som omfatter hele barselsorloven. Hvis det er i generalsekretariatets interesse, forlænges udstationeringen i så fald med en periode svarende til suspensionen.

Artikel 14

Forvaltning og kontrol

Generalsekretariatets administration er ansvarlig for forvaltning og kontrol af ferie og orlov. Det generaldirektorat eller den afdeling, den udstationerede nationale ekspert er tilknyttet, har ansvaret for kontrol af arbejdstid og fravær.

KAPITEL III

GODTGØRELSE OG UDGIFTER

Artikel 15

Godtgørelser

1. En udstationeret national ekspert har under udstationeringen ret til dagpenge. Hvis afstanden mellem hjemstedet og

udstationeringsstedet er 150 km eller derunder, er dagpengene på 29,44 EUR. Hvis afstanden er over 150 km, er dagpengene på 117,74 EUR.

2. Hvis en udstationeret national ekspert hverken har fået betalt sine flytteudgifter af generalsekretariatet eller af sin arbejdsgiver, udbetales en ekstra månedlig godtgørelse i henhold til nedenstående tabel:

Afstand mellem hjemsted og udstationeringssted (i km)	Beløb i EUR
0-150	0
> 150	75,68
> 300	134,54
> 500	218,65
> 800	353,20
> 1 300	555,03
> 2 000	664,37

Denne godtgørelse udbetales i slutningen af hver måned. Den udbetales indtil udgangen af den måned, hvor den udstationerede nationale ekspert i givet fald er flyttet i henhold til artikel 19, stk. 1.

3. Denne godtgørelse udbetales for perioder med tjenesterejse, årlig ferie, barselsorlov, særlig tjenestefrihed og fridage, som er godkendt af generalsekretariatet.

4. Ved udstationeringens start får en udstationeret national ekspert udbetalt et forskudsbeløb svarende til dagpenge for de første 75 dage i form af et engangsbeløb, og der udbetales ikke dagpenge i denne periode. Hvis udstationeringen afsluttes inden udløbet af de 75 dage, er den udstationerede nationale ekspert forpligtet til at tilbagebetale et beløb, der svarer til den resterende del af denne periode.

5. Ved den brevveksling, der er omhandlet i artikel 1, stk. 5, underrettes generalsekretariatet om enhver udbetaling svarende til den i stk. 1, 2, 7 og 8 omhandlede udbetaling, som den udstationerede nationale ekspert modtager. Disse udbetalinger fratrækkes de tilsvarende godtgørelser, der udbetales af generalsekretariatet.

6. Dagpenge og den månedlige godtgørelse tilpasses hvert år uden tilbagevirkende kraft på grundlag af tilpasningen af EU-tjenestemændenes grundløn i Bruxelles og Luxembourg.

7. For udstationerede nationale eksperter, der gør tjeneste ved et af generalsekretariatets forbindelseskontorer eller ethvert andet sted, hvor Unionen handler inden for rammerne af en afgørelse vedtaget af Rådet, kan de i stk. 1 og 2 omhandlede dagpenge ved begrundet afgørelse, truffet af generaldirektøren for personale og administration, erstattes af et boligtilskud, når særlige omstændigheder med hensyn til boligudgifter på udstationeringsstedet berettiger hertil.

8. Der kan ved begrundet afgørelse, truffet af generaldirektøren for personale og administration, udbetales en særlig godtgørelse, der fastsættes afhængigt af udstationeringsstedet, hvis dette befinder sig uden for EU, for at tage hensyn til leveomkostninger eller særlig vanskelige levestandarder. Denne godtgørelse udbetales månedligt og fastsættes til mellem 10 og 15 % af grundlønnen for en tjenestemand i lønklasse AD 6 eller AST 4, løntrin 1, afhængigt af hvilken ansættelsesgruppe den pågældende er ansat i.

Artikel 16

Supplerende fast godtgørelse

1. Hvis en udstationeret national eksperts hjemsted er beliggende over 150 km fra udstationeringsstedet, får vedkommende i givet fald udbetalt en supplerende fast godtgørelse, der svarer til forskellen mellem den bruttoårsløn, der udbetales af arbejdsgiveren (uden familietillæg), plus de dagpenge, der i givet fald udbetales af generalsekretariatet i medfør af artikel 15, og den grundløn, der udbetales til en tjenestemand i lønklasse AD 6 eller AST 4, løntrin 1, afhængigt af hvilken ansættelsesgruppe den pågældende er ansat i.

2. Denne godtgørelse tilpasses årligt uden tilbagevirkende kraft på grundlag af tilpasningen af EU-tjenestemændenes grundløn.

Artikel 17

Rekrutteringssted, udstationeringssted, hjemsted og tilbagesendelsessted

1. I disse ansættelsesvilkår betragtes som

- rekrutteringssted, det sted, hvor den udstationerede nationale ekspert arbejdede for sin arbejdsgiver umiddelbart inden udstationeringen
- udstationeringssted, det sted, hvor den tjenestegren eller det kontor i generalsekretariatet, den udstationerede nationale ekspert er tilknyttet, er beliggende, eller det sted, hvor den pågældende arbejder inden for rammerne af en afgørelse truffet af Rådet
- hjemsted, det sted, hvor den pågældendes arbejdsgiver har sit hovedsæde

— tilbagesendelsessted, det sted, hvor den udstationerede nationale ekspert skal udøve sin hovedbeskæftigelse efter afslutningen af udstationeringen.

2. Hvis rekrutteringsstedet eller tilbagesendelsesstedet befinder sig uden for Den Europæiske Unions område eller i en anden medlemsstat end den, hvor den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver har sit hovedsæde, eller hvis den pågældende ikke udøver nogen erhvervsmæssig aktivitet efter afslutningen af udstationeringen, anses hjemstedet, afhængig af tilfældet, for at være enten rekrutteringsstedet eller tilbagesendelsesstedet.

Rekrutteringsstedet, udstationeringsstedet eller udstationeringsstederne samt hjemstedet fastlægges i den brevveksling, der er omhandlet i artikel 1, stk. 5. Tilbagesendelsesstedet fastsættes på grundlag af en erklæring fra den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver.

3. Forhold i forbindelse med arbejde, der udføres af en udstationeret national ekspert for en anden medlemsstat end den, hvor udstationeringsstedet er beliggende, eller for en international organisation, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikel.

Artikel 18

Rejseomkostninger

1. En udstationeret national ekspert, hvis rekrutteringssted ligger over 150 km fra udstationeringsstedet, har ret til godtgørelse af sine rejseudgifter:

a) for sit eget vedkommende

b) for ægtefællen og forsørgelsesberettigede børn, forudsat at disse personer bor sammen med den udstationerede ekspert, og at flytningen godtgøres af generalsekretariatet.

2. Medmindre rejsen foregår med fly, er det godtgjorte beløb et engangsbeløb og begrænset til billetprisen for en togrejse på anden klasse uden tillæg. Dette gælder ligeledes ved rejse i bil. Hvis den normale jernbanerejse er på over 500 km, eller hvis den normale rejserute omfatter rejse over hav, kan rejse med fly godtgøres op til den reelle pris for en lavprisbillet (PEX eller APEX) ved fremlæggelse af billetter og boardingpas.

3. En udstationeret national ekspert har ved udløbet af udstationeringen ret til at få godtgjort rejseomkostningerne for sig selv og i givet fald for de personer, der er nævnt i stk. 1, litra b), med ovennævnte begrænsninger. Der kan ikke godtgøres et beløb, der er højere end det, den udstationerede nationale ekspert ville have ret til ved hjemrejse til rekrutteringsstedet.

4. Hvis en udstationeret national ekspert er flyttet fra sit rekrutteringssted til sit udstationeringssted, har vedkommende hvert år ret til et fast beløb svarende til prisen på en returrejse fra udstationeringsstedet til hjemstedet for sig selv, sin ægtefælle og forsørgelsesberettigede børn på grundlag af de gældende betingelser i generalsekretariatet.

Artikel 19

Flytteudgifter

1. En udstationeret national ekspert kan flytte sit bohave og sine personlige ejendele fra rekrutteringsstedet til udstationeringsstedet på generalsekretariatets regning efter at have indhentet forhåndstilladelse fra dette og i henhold til generalsekretariatets gældende bestemmelser for godtgørelse af flytteudgifter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den første udstationering skal være på to år.
- b) Den udstationerede nationale eksperts rekrutteringssted skal være beliggende mindst 100 km fra udstationeringsstedet.
- c) Flytningen skal foregå senest seks måneder efter, at udstationeringen er startet.
- d) Der skal anmodes om tilladelse hertil mindst to måneder inden datoen for flytningen.
- e) Flytteudgifterne godtgøres ikke af arbejdsgiveren.
- f) Den udstationerede nationale ekspert skal indsende de originale tilbud, regninger og kvitteringer til generalsekretariatet samt en attest fra sin arbejdsgiver, hvori det bekræftes, at denne ikke betaler flytningen.

2. Medmindre andet følger af stk. 3, har en udstationeret national ekspert, hvis flytningen til udstationeringsstedet er blevet godtgjort af generalsekretariatet, efter afslutningen af udstationeringen, og efter have indhentet forhåndstilladelse, ret til at få godtgjort sine flytteudgifter fra udstationeringsstedet til tilbagesendelsesstedet i henhold til generalsekretariatets på dette tidspunkt gældende bestemmelser for godtgørelse af flytteomkostninger, jf. dog betingelserne i stk. 1, litra d) og e), på følgende vilkår:

- a) Flytningen må ikke finde sted før seks måneder inden afslutningen af udstationeringen.
- b) Flytningen skal have fundet sted inden for seks måneder efter afslutningen af udstationeringen.
- c) De flytteudgifter, som generalsekretariatet godtgør til flytningen ved afslutningen af udstationeringen, må ikke overstige de flytteudgifter, som den pågældende ville have haft ret til, hvis han vendte tilbage til rekrutteringsstedet.

d) De originale tilbud og regningen skal indsendes til generalsekretariatet sammen med en attest fra den udstationerede nationale eksperts arbejdsgiver om, at denne ikke dækker alle eller en del af flytteudgifterne.

3. En udstationeret national ekspert, hvis udstationering er afsluttet på egen anmodning eller på arbejdsgiverens anmodning inden to år fra starten af udstationeringen, har ikke ret til godtgørelse af flytteudgifter ved afslutningen af udstationeringen.

Artikel 20

Tjenesterejser og udgifter i forbindelse med tjenesterejser

1. En udstationeret national ekspert kan sendes på tjenesterejse, jf. dog artikel 4.
2. Udgifter i forbindelse med tjenesterejser godtgøres i henhold til generalsekretariatets gældende bestemmelser.

Artikel 21

Uddannelse

En udstationeret national ekspert har ret til at deltage i de uddannelseskurser, der afholdes af generalsekretariatet, hvis det er i generalsekretariatets interesse. Der tages hensyn til den udstationerede nationale eksperts rimelige interesse, navnlig med henblik på det fremtidige karriereforløb efter udstationeringen, når der træffes beslutning om, hvorvidt den pågældende kan deltage i uddannelseskurser.

Artikel 22

Administrative bestemmelser

1. Den udstationerede nationale ekspert henvender sig den første dag af sin udstationering til det ansvarlige kontor i Generaldirektoratet for Personale og Administration for at opfylde de nødvendige administrative formaliteter. Den pågældende starter enten den 1. eller den 16. i måneden.

2. Nationale eksperter, der gør tjeneste i et af generalsekretariatets forbindelseskontorer, henvender sig til generalsekretariatets ansvarlige kontor på udstationeringsstedet.

3. Godtgørelser og udgifter udbetales i euro af den kompetente tjenestegren i generalsekretariatet og overføres til en bankkonto, der er åbnet i en bank i Bruxelles. For nationale eksperter, der ikke er udstationeret i Bruxelles, kan godtgørelser og udgifter udbetales i euro og overføres til en bankkonto, der er åbnet i en bank i Bruxelles eller på den pågældendes hjemsted. Boligtilskud kan udbetales i en anden valuta og overføres til en bankkonto, der er åbnet i en bank på udstationeringsstedet.

KAPITEL IV

OMKOSTNINGSFRIE NATIONALE EKSPERTER, DER ER KORTVARIGT U DSTATIONERET*Artikel 23***Omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret**

1. I denne afgørelse forstås der ved en omkostningsfri national ekspert, der er kortvarigt udstationeret, en højt specialiseret national ekspert, der udstationeres i en periode på højst tre måneder for at løse meget specifikke opgaver. Denne udstationering medfører ikke, at Rådet skal udbetale nogen godtgørelser eller dække nogen udgifter, bortset fra i givet fald dem, der er omhandlet i artikel 28 og med forbehold af anden aftale mellem generalsekretariatet og den administration, der kortvarigt udstationerer den omkostningsfrie nationale ekspert.

2. En omkostningsfri national ekspert, der er kortvarigt udstationeret, må kun udstationeres i ganske særlige tilfælde efter tilladelse fra vicegeneralsekretæren. Omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret, må kun løse opgaver, som det ville være vanskeligt for generalsekretariatet selv at få løst inden for en kort frist. Dette gælder for:

- undersøgelsesmissioner
- planlægning og evaluering af specifikke krisestyringsoperationer
- deltagelse i specifikke krisestyringsøvelser.

3. Ansættelsesvilkårene i artikel 1-14 og artikel 20-22 finder også anvendelse på omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret, jf. dog artikel 23-28.

4. Med forbehold af artikel 5 skal omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret, altid udvise en adfærd, der afspejler det forhold, at de er udstationeret i Rådet, og som altid er tilpasset den anseelse, der er forbundet med deres funktion.

*Artikel 24***Udstationeringens varighed**

1. Den periode, der er anført i artikel 23, stk. 1, kan forlænges én gang med en periode på højst tre måneder.

2. En omkostningsfri national ekspert, der har været kortvarigt udstationeret i generalsekretariatet, kan udstationeres igen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse og altid under overholdelse af følgende betingelser:

- der skal være gået mindst et år mellem afslutningen på den foregående udstationeringsperiode og en ny udstationering,

hvis den omkostningsfrie nationale ekspert udstationeres efter ordningen i dette kapitel

- der skal være gået mindst tre år mellem afslutningen på den foregående udstationeringsperiode og en ny udstationering, hvis den omkostningsfrie nationale ekspert udstationeres efter ordningen i artikel 1.

3. I ganske særlige tilfælde kan den periode, der er nævnt i stk. 2, første led, forkortes efter afgørelse truffet af vicegeneralsekretæren.

*Artikel 25***Anvendelsesområde**

1. I den brevveksling, der er omhandlet i artikel 1, stk. 5, nævnes den person, der er ansvarlig i det generaldirektorat eller direktorat, den enhed, mission eller øvelse, som den omkostningsfrie nationale ekspert skal kortvarigt udstationeres i, og der gives en detaljeret beskrivelse af de opgaver, den pågældende skal løse.

2. Den omkostningsfrie nationale ekspert, der er kortvarigt udstationeret, modtager instrukser vedrørende de konkrete opgaver, den pågældende skal løse, fra den ansvarlige, der er omhandlet i stk. 1.

*Artikel 26***Forsikring**

Med forbehold af artikel 28 og uanset artikel 9, stk. 2, omfattes den omkostningsfrie nationale ekspert, der er kortvarigt udstationeret, ikke af generalsekretariatets ulykkesforsikring.

*Artikel 27***Arbejdsvilkår**

1. Uanset artikel 10, stk. 1, skal den omkostningsfrie nationale ekspert, der er kortvarigt udstationeret, overholde de gældende arbejdstidsbestemmelser på udstationeringsstedet. Disse bestemmelser kan af tjenstlige grunde ændres af den person, der er ansvarlig i det generaldirektorat eller direktorat, den enhed, mission eller øvelse, som den omkostningsfrie nationale ekspert er kortvarigt udstationeret i.

2. Uanset artikel 10, stk. 2, andet punktum, arbejder den omkostningsfrie nationale ekspert, der er kortvarigt udstationeret, udelukkende på fuld tid i udstationeringsperioden.

3. Artikel 10, stk. 4, finder ikke anvendelse på omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret.

4. Den person, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, er ansvarlig for forvaltning og kontrol af tilstedeværelse og ferie for så vidt angår den omkostningsfrie nationale ekspert, der er kortvarigt udstationeret.

5. Artikel 12, stk. 3, 4 og 7 finder ikke anvendelse på omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret. Efter begrundet anmodning kan der dog indrømmes særlig tjenestefrihed ved beslutning truffet af generaldirektøren for den tjenestegren, som den pågældende er tilknyttet. Denne særlige tjenestefrihed må ikke overstige tre dage i hele udstationeringsperioden. Inden ovennævnte ansvarlige indrømmer tjenestefriheden, skal generaldirektøren for personale og administration høres.

Artikel 28

Tjenesterejser

1. Hvis den omkostningsfrie nationale ekspert, der er kortvarigt udstationeret, deltager i tjenesterejser uden for udstationeringsstedet, udbetales der en godtgørelse efter gældende regler for godtgørelse af tjenesterejser for tjenestemænd, medmindre der er aftalt en anden ordning mellem generalsekretariatet og den administration, der kortvarigt udstationerer den omkostningsfrie nationale ekspert.

2. Hvis generalsekretariatet inden for rammerne af en tjenesterejse tegner en særlig højriskforsikring for tjenestemænd, udvides denne til også at dække de omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret, og som deltager i samme tjenesterejse.

3. Omkostningsfrie nationale eksperter, der er kortvarigt udstationeret, og som deltager i en tjenesterejse uden for EU's område, er underlagt generalsekretariatets gældende sikkerhedsordninger i forbindelse med tjenesterejser.

KAPITEL V

ANVENDELSE AF ANSÆTTELSESVILKÅRENE PÅ UDSTATIONEREDE NATIONALE MILITÆREKSPERTER

Artikel 29

Ansættelsesvilkår for udstationerede militæreksperter

Med forbehold af artikel 30-42 gælder ansættelsesvilkårene i de foregående kapitler ligeledes for militæreksperter, der er udstationeret i generalsekretariatet for at deltage i Den Europæiske Unions Militærstab, jf. Rådets afgørelse 2001/80/FUSP af 22. januar 2001 om oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab ⁽¹⁾.

Artikel 30

Betingelser

Udstationerede militæreksperter skal under udstationeringen være i lønnet tjeneste ved en af de væbnede styrker i en medlemsstat. De skal være statsborgere i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 27 af 30.1.2001, s. 7. Ændret ved afgørelse 2005/395/FUSP (EUT L 132 af 26.5.2005, s. 17).

Artikel 31

Ansættelse

Uanset artikel 1, stk. 3, andet punktum, fastsætter generalsekretæren/den højtstående repræsentant de nærmere ansættelsesvilkår for de udstationerede militæreksperter.

Artikel 32

Brevveksling

Ved anvendelsen af artikel 1, stk. 5, finder brevvekslingen sted mellem generalsekretæren/den højtstående repræsentant og den pågældende medlemsstats faste repræsentation. Det skal også fremgå af denne brevveksling, hvilke eventuelle begrænsninger der er med hensyn til den udstationerede nationale eksperts deltagelse i missioner.

Artikel 33

Udstationeringens varighed

1. Uanset artikel 2, stk. 1, skal udstationeringen være på mellem seks måneder og tre år og kan forlænges en eller flere gange. Den samlede periode må dog ikke være på over fire år.

2. Uanset artikel 2, stk. 4, litra b), skal der bortset fra helt undtagelsesvis være gået mindst tre år mellem afslutningen på den foregående udstationering og en ny udstationering, hvis forholdene berettiger til det, og efter aftale med generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

Artikel 34

Arbejdsopgaver

Uanset artikel 4, stk. 1, varetager de udstationerede militæreksperter med referat til generalsekretæren/den højtstående repræsentant den mission samt udfører de opgaver og de funktioner, der er pålagt dem i henhold til bilaget til afgørelse 2001/80/FUSP.

Artikel 35

Forpligtelser udadtil

Uanset artikel 4, stk. 2, andet afsnit, kan de udstationerede militæreksperter ikke forpligte generalsekretariatet udadtil, medmindre der er udstedt et særligt mandat til dem under generalsekretærens/den højtstående repræsentants myndighed.

Artikel 36

Sikkerhedsgodkendelse

Uanset artikel 4, stk. 5, skal det relevante niveau for den udstationerede militæreksperts sikkerhedsgodkendelse, som ikke må være mindre end SECRET, anføres i den i artikel 1, stk. 5, omhandlede brevveksling.

*Artikel 37***Erhvervsferiarbejde**

Uanset artikel 6, stk. 1, kan der ved generalsekretariatet udstationeres militærpersoner med rådgivende eller sagsbehandlende funktioner, når disse godtgør, at de er i besiddelse af et højt kompetenceniveau inden for de opgaver, der skal udføres.

*Artikel 38***Suspension og afslutning af udstationeringen**

1. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant giver tilladelse til anvendelsen af artikel 7, stk. 1, på udstationerede militærpersoner

2. Uanset artikel 8, stk. 2, kan en udstationering afsluttes uden varsel, hvis det er i generalsekretariatets eller vedkommende udstationerede militærpersoners nationale myndigheds interesse eller af andre behørigt begrundede årsager.

*Artikel 39***Grov tilsidesættelse af pligter**

1. En udstationering kan afsluttes uden varsel, hvis den udstationerede militæreksperter forsætligt eller af uagtsomhed groft har tilsidesat sine pligter. Uanset artikel 8, stk. 2, litra c), træffes afgørelsen af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, idet den pågældende forinden skal have lejlighed til at forsvare sig. Inden generalsekretæren/den højtstående repræsentant træffer sin afgørelse, underretter han den faste repræsentant for den medlemsstat, hvor den udstationerede militæreksperter er statsborger. Efter at en sådan afgørelse er truffet, udbetales godtgørelserne i artikel 18 og 19 ikke.

Inden den i første afsnit nævnte afgørelse træffes, kan den udstationerede militæreksperter efter at have haft lejlighed til at forsvare sig, suspenderes, såfremt generalsekretæren/den højtstående repræsentant anfører, at der er tale om grov forsømmelse. De i artikel 15 og 16 omhandlede godtgørelser udbetales ikke, så længe suspensionen, som højst kan være på tre måneder, varer.

2. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant underretter de nationale myndigheder om enhver krænkelse, som den udstationerede militæreksperter måtte have begået af de vilkår eller de bestemmelser, som er fastlagt eller omhandlet i denne afgørelse.

3. Den udstationerede militærperson er fortsat underlagt de nationale disciplinære regler i sit hjemland.

*Artikel 40***Arbejdstid**

Artikel 10, stk. 2, andet punktum, finder ikke anvendelse på en udstationeret militærperson.

*Artikel 41***Særlig tjenestefrihed**

Uanset artikel 12, stk. 4, kan generalsekretariatet indrømme en yderligere, ulønnet orlov med henblik på uddannelse hos arbejdsgiveren og efter behørig begrundet anmodning fra denne.

*Artikel 42***Godtgørelser**

Uanset artikel 15, stk. 1, og artikel 16 kan det i den i artikel 1, stk. 5, omhandlede brevveksling bestemmes, at de i disse artikler fastsatte godtgørelser ikke udbetales.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 43***Ophævelse**

Rådets afgørelse 2003/479/EF ophæves. Afgørelsen finder imidlertid fortsat anvendelse på alle udstationeringer, der er i kraft på tidspunktet for nærværende afgørelses ikrafttræden, jf. dog artikel 44.

*Artikel 44***Ikrafttræden**

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes på enhver ny udstationering eller forlængelse af en sådan fra den første dag i måneden efter dens ikrafttræden.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 2007.

På Rådets vegne

J. VIEIRA DA SILVA

Formand

IV

(Øvrige retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

AFGØRELSE TRUFFET AF EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Nr. 90/04/KOL

af 23. april 2004

om den seksogfyrretyvende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indføjelser af et nyt kapitel 24C: Anvendelse af statsstøtteregler på public service-radio- og tv-virksomhed

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN —

SOM HENVISER TIL aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig artikel 61 til 63 samt protokol 26,

SOM HENVISER TIL aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽²⁾, særlig artikel 24, artikel 5, stk. 2, litra b), samt artikel 1 i del I i protokol 3,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 24 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal sætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte i kraft,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal udstede meddelelser og retningslinjer for sager, der er behandlet i EØS-aftalen, hvis dette er udtrykkeligt fastsat i denne aftale eller i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, eller hvis EFTA-Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt,

SOM ERINDRER OM de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ⁽³⁾, som EFTA-Tilsynsmyndigheden vedtog den 19. januar 1994 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ I det følgende benævnt EØS-aftalen.

⁽²⁾ I det følgende benævnt aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

⁽³⁾ I det følgende benævnt retningslinjerne for statsstøtte.

⁽⁴⁾ Oprindeligt offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994 og i EØS-tillægget nr. 32 af samme dato. Senest ændret ved afgørelse nr. 62/04/KOL (endnu ikke offentliggjort).

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Europa-Kommissionen den 17. oktober 2001 vedtog en ny meddelelse, hvori man opstillede principperne for anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed ⁽⁵⁾,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at nævnte meddelelse også er relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der skal sikres en ensartet anvendelse af statsstøttereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at i henhold til punkt II under overskriften »GENERELT« i slutningen af bilag XV til EØS-aftalen skal EFTA-Tilsynsmyndigheden efter høring med Europa-Kommissionen vedtage retsakter, der svarer til dem, som Kommissionen vedtager,

SOM HAR HØRT Europa-Kommissionen,

SOM ERINDRER OM, at EFTA-Tilsynsmyndigheden har hørt EFTA-staterne om spørgsmålet på et multilateralt møde —

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Retningslinjerne for statsstøtte ændres ved indføjelser af et nyt kapitel 24C: »Anvendelse af statsstøtteregler på public service-radio- og tv-virksomhed«. Det nye kapitel findes i bilaget til denne afgørelse.

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelelse om anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed (EFT C 320 af 15.11.2001, s. 5).

2. EFTA-staterne underrettes om denne afgørelse ved brev sammen med en kopi af denne afgørelse samt bilaget hertil.
3. Europa-Kommissionen underrettes i overensstemmelse med litra d) i protokol 27 til EØS-aftalen ved en kopi af denne afgørelse samt bilaget hertil.
4. Afgørelsen offentliggøres med bilag i EØS-afsnittet af og EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Den engelske udgave af afgørelsen er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. april 2004.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Hannes HAFSTEIN

Formand

Einar M. BULL

Medlem af kollegiet

BILAG

24C. ANVENDELSE AF STATSSTØTTEREGLER PÅ PUBLIC SERVICE-RADIO- OG TV-VIRKSOMHED ⁽¹⁾

24C.1. Indledning

- 1) I de seneste tyve år har radio- og tv-virksomhed ændret sig meget. Ophævelse af monopoler, nye markedsdeltagere og en hurtig teknologisk udvikling har grundlæggende ændret konkurrencesituationen. Radio- og tv-spredning har traditionelt været en monopolvirksomhed. Denne virksomhed har stort set altid været udført af offentlige monopolvirksomheder, først og fremmest på grund af det begrænsede antal frekvenser og de betydelige adgangshindringer.
- 2) I 1970'erne gav den økonomiske og teknologiske udvikling imidlertid i stadig højere grad EFTA-staterne mulighed for at give andre operatører sendetilladelser. EFTA-staterne besluttede derfor at liberalisere markedet. Det førte til større valgmuligheder for forbrugerne, idet de fik adgang til mange nye kanaler og tjenester; det har også bidraget til fremkomsten af stærke europæiske operatører, udviklingen af ny teknologi samt en større pluralisme i sektoren. Samtidig med at EFTA-staterne liberaliserede markedet, mente de, at public service-radio- og tv-virksomhed burde bevares for at sikre dækning i en række områder og opfyldelse af behov, som private operatører ikke nødvendigvis vil opfylde optimalt.
- 3) Private operatører har gjort Tilsynsmyndigheden opmærksom på, at den øgede konkurrence samt tilstedeværelsen af offentligt finansierede operatører har ført til en voksende bekymring over mulighederne for at konkurrere på lige vilkår. Klagerne vedrører overtrædelse af EØS-aftalens artikel 61 i forbindelse med offentlige finansieringsordninger for public service-selskaber.
- 4) Disse retningslinjer fastsætter de principper, Tilsynsmyndigheden vil følge ved anvendelse af EØS-aftalens artikel 61 og artikel 59, stk. 2, på offentlig finansiering af public service-radio- og tv-selskaber. Det vil gøre Tilsynsmyndighedens politik på dette område så åben som mulig.

24C.2. Public service-selskabers rolle

- 1) I resolutionen vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 1. januar 1999, om public service-radio- og tv-virksomhed (herefter benævnt »resolutionen om public service-radio- og tv-virksomhed«) ⁽²⁾ hedder det, at den »på grund af dens kulturelle, sociale og demokratiske funktioner, som udføres til gavn for almenvellet, har afgørende betydning for at sikre demokrati, pluralisme, social samhørighed, kulturel og sproglig mangfoldighed«.
- 2) Selv om offentlig radio- og tv-spredning har en klar økonomisk relevans, kan det ikke sammenlignes med offentlig service i nogen anden økonomisk sektor. Der er ingen anden service, der på samme tid henvender sig til en så stor del af befolkningen, forsyner den med et så stort antal informationer og indholdstjenester og derved formidler og påvirker det enkelte individ og den offentlige mening.
- 3) Public service-radio- og tv-virksomheden spiller en vigtig rolle i forbindelse med at formidle det enkelte lands kulturelle mangfoldighed, at tilbyde undervisningsprogrammer, at informere offentligheden objektivt, at sikre pluralisme og at levere kvalitetsunderholdning, gratis og på et demokratisk grundlag ⁽³⁾.
- 4) Endvidere opfattes radio- og tv-virksomhed normalt som en meget pålidelig informationskilde og er for en stor del af befolkningen den væsentligste informationskilde. På den måde beriger radio- og tv-virksomheden den offentlige debat og sikrer, at alle borgere på rimelig vis deltager i det offentlige liv.
- 5) Det offentliges rolle ⁽⁴⁾ i forbindelse med radio og tv er fastslået i EØS-aftalen. Nøglebestemmelsen i den henseende er EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, der har følgende ordlyd: »Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod de kontraherende parter interesser.«

⁽¹⁾ Dette kapitel er i vidt omfang baseret på Kommissionens meddelelse om anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed (EFT C 320 af 15.11.2001, s. 5).

⁽²⁾ EFT C 30 af 5.2.1999, s. 1; inkorporeret i EØS-aftalens bilag X, punkt 4, som en akt, som de kontraherende parter skal tage til efterretning, ved afgørelse nr. 118/1999 (EFT L 325 af 21.12.2000, s. 33, og EØS-tillæg nr. 60 af 21.12.2000, s. 423 (islandsk) og s. 424 (norsk)), der trådte i kraft den 1.10.1999.

⁽³⁾ »The digital age of European Audiovisual Policy«. Rapport fra gruppen på højt plan vedrørende den audiovisuelle politiks fremtid, 1998.

⁽⁴⁾ I nærværende retningslinjer svarer udtrykket »public service« til udtrykket »tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse«, som det anvendes i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.

- 6) De Europæiske Fællesskabers Domstol har i to sager anerkendt, at tv-spredning kan betragtes som »tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse« i henhold til EF-traktatens artikel 86, stk. 2 ⁽⁵⁾. Domstolen har understreget, at disse tjenesteydelser er underkastet konkurrencereglerne, medmindre det er påvist, at en anvendelse heraf er uforenelig med udøvelsen af selskabets opgave ⁽⁶⁾.
- 7) Resolutionen om public service-radio og -tv fastsatte i betragtning af radio- og tv-sektorens særlige karakter de principper og betingelser, ifølge hvilke bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bør finde anvendelse på denne sektor:

»Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service-radio- og tv-virksomhed, for så vidt finansieringen ydes til radio- og fjernsynsselskaber, så disse kan opfylde deres public service-opgaver som pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater, og denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver.«

Da resolutionen er inkorporeret i EØS-aftalen som en akt, som de kontraherende parter skal tage til efterretning ⁽⁷⁾, vil principper svarende til de citerede gælde i EØS.

- 8) Resolutionen om public service-radio- og tv-virksomhed bekræftede endvidere denne virksomheds betydning for det sociale, demokratiske og kulturelle liv. »Det er en nødvendig forudsætning for opfyldelsen af de særlige pligter i forbindelse med public service-radio- og tv-virksomhed, at offentligheden har bred adgang til de forskellige kanaler og tjenester uden forskelsbehandling og på lige vilkår«. Endvidere skal public service-radio- og tv-selskaber ved varetagelsen af deres opgaver »fortsat udnytte de teknologiske fremskridt« og »give offentligheden udbytte af de nye audiovisuelle tjenester og informationstjenester samt den nye teknologi« og »udvikle og diversificere deres aktiviteter i den digitale tidsalder«. Endelig »[skal] public service-radio- og tv-foretagender fortsat, i overensstemmelse med de opgaver, som medlemsstaterne har pålagt dem, kunne tilbyde et stort udvalg af programmer, som henvender sig til hele samfundet; set i dette perspektiv er det legitimt, at public service-radio- og tv-foretagender forsøger at nå ud til et bredt publikum«.
- 9) I betragtning af radio- og tv-sektorens særlige karakter kan et public service-mandat omfattende »et stort udvalg af programmer i overensstemmelse med de opgaver, som medlemsstaterne har pålagt dem«, jf. resolutionen, i princippet betragtes som legitimt, da formålet er en velfabulanceret og varieret programflade, der kan sikre, at public service-selskaberne bevarer et vist seer- og lyttetal og samtidig sikre, at mandatet opfyldes, dvs. at samfundets demokratiske, sociale og kulturelle behov opfyldes, og der sikres pluralisme.
- 10) Det skal bemærkes, at kommercielle radio- og tv-selskaber, hvoraf flere er underkastet de krav, der stilles til public service-radio- og tv-virksomhed, også spiller en rolle for opfyldelsen af målsætningerne i resolutionen om public service-radio- og tv-virksomhed, da de bidrager til at sikre pluralisme, berige den kulturelle og politiske debat og øge programudbudet.

24C.3. Den retlige ramme

- 1) I forbindelse med anvendelsen af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed skal der tages hensyn til mange forskellige retsregler. EØS-aftalen indeholder artikel 61 om statsstøtte og artikel 59, stk. 2, om anvendelsen af EØS-aftalens regler, herunder navnlig konkurrencereglerne, på tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen fastsætter procedurereglerne i statsstøttesager.
- 2) For De Europæiske Fællesskaber blev der ved Amsterdam-traktaten indsat en særlig artikel (EF-traktatens artikel 16) om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og en fortolkende protokol om offentlig radio- og tv-virksomhed. Maastricht-traktaten indeholdt allerede en artikel, der definerer Fællesskabets rolle inden for kultur (EF-traktatens artikel 151) og en bestemmelse om eventuel forenelighed med fællesmarkedet af statsstøtte til fremme af kulturen (EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d)). EØS-aftalen indeholder ikke en »kulturel undtagelse« svarende til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d). Dette betyder imidlertid ikke, at en undtagelse for sådanne foranstaltninger er udelukket. Tilsynsmyndigheden har i tidligere tilfælde accepteret, at sådanne støtteforanstaltninger kunne godkendes af kulturelle årsager på grundlag af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c) ⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ EF-traktatens artikel 86, stk. 2, svarer til EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.

⁽⁶⁾ Sag T-69/89, Radio Telefís Éireann mod Kommissionen, Sml. 1991 II, s. 485, præmis 82; sag 155/73, Giuseppe Sacchi, Sml. 1974, s. 409, præmis 15.

⁽⁷⁾ Se fodnote 2.

⁽⁸⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse 32/02/KOL af 20.2.2002 vedrørende filmproduktion og filmrelaterede aktiviteter i Norge. Yderligere detaljer findes i punkt 24C.5.2) i disse retningslinjer.

- 3) Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed ⁽⁹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF ⁽¹⁰⁾, er blevet inkorporeret i EØS-aftalens bilag X ⁽¹¹⁾. Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder ⁽¹²⁾, som ændret ved direktiv 2000/52/EF ⁽¹³⁾, blev inkorporeret i EØS-aftalen ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 6/2001 ⁽¹⁴⁾. Disse regler er genstand for fortolkning ved EFTA-domstolen inden for »EFTA-søjlen« og ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans inden for »fællesskabssøjlen«. Tilsynsmyndigheden har endvidere vedtaget adskillige retningslinjer for anvendelsen af statsstøttere, som svarer til lignende meddelelser fra Europa-Kommissionen.

24C.4. Anvendelse af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1

24C.4.1. Statsstøttekarakter af offentlig finansiering af public service radio- og tv-virksomhed

- 1) EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, har følgende ordlyd: »Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelige med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«
- 2) Formålet med den offentlige finansiering er ikke afgørende for vurderingen af statsstøtteindholdet efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, kun virkningerne er afgørende. Offentlig finansiering af public service-radio- og tv-virksomhed må normalt betragtes som statsstøtte, da den opfylder ovennævnte kriterier. Public service-radio- og tv-virksomhed finansieres normalt over statsbudgettet eller gennem en licensafgift. Under særlige omstændigheder foretager staten kapitalindskud eller indrømmer gældsfortræksrettigheder for public service-selskaber. Sådanne finansielle foranstaltninger kan normalt tilskrives de offentlige myndigheder og involverer overførsel af statsmidler. Hvis disse foranstaltninger endvidere er i modstrid med det markedsøkonomiske investorprincip, jf. kapitel 19 i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte, der omhandler offentlige myndigheders kapitalinteresser, og kapitel 20 om anvendelse af statsstøttebestemmelser på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren ⁽¹⁵⁾, kommer de i de fleste tilfælde kun visse radio- og tv-selskaber til gode, og de er derfor konkurrenceforvridende. Vurderingen af, om der er tale om statsstøtte, skal ske fra sag til sag afhængig af den konkrete finansiering ⁽¹⁶⁾.
- 3) De Europæiske Fællesskabers Domstol har fastslået følgende: »Når en finansiell støtte, som ydes af en stat, styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten« ⁽¹⁷⁾. Det vil sige, at statslig finansiering af public service-radio- og tv-virksomhed normalt vil påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter. Det er oplagt tilfældet, når der er tale om erhvervelse og salg af programrettigheder, der ofte finder sted på internationalt niveau. For de public service-selskaber, der har ret til at sælge reklametid, har også reklamer grænseoverskridende virkninger, navnlig i homogene sprogområder, der overskrider de nationale grænser. Endvidere kan radio- og tv-selskabernes ejerstruktur række ud over én EØS-stat.
- 4) Ifølge Domstolens og Førsteinstansrettens retspraksis ⁽¹⁸⁾ skal statslig finansiering af en bestemt virksomhed betragtes som statsstøtte (forudsat at alle betingelserne for anvendelsen af traktatens artikel 87, stk. 1, er opfyldt). Domstolen har imidlertid i sin dom vedrørende Altmark Trans GmbH ⁽¹⁹⁾ (herefter benævnt »Altmark-dommen«) fastsat, »at for så vidt som en statslig foranstaltning må betragtes som en kompensation, der er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste, således at disse virksomheder reelt ikke har en økonomisk fordel, og denne foranstaltning således ikke har den virkning at sætte disse virksomheder i en konkurrencemæssigt fordelagtig position i forhold til de virksomheder, der konkurrerer med dem, falder en sådan støtte ikke ind under traktatens artikel 92, stk. 1« (EF-traktatens nuværende artikel 87, stk.1).

⁽⁹⁾ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60.

⁽¹¹⁾ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 82/1999 (EFT L 296 af 23.11.2000, s. 39, og EØS-tillæg nr. 54 af 23.11.2000, s. 99 (islandsk), og del 2, s. 69 (norsk)), der trådte i kraft den 1.7.2000.

⁽¹²⁾ EFT L 195 af 29.7.1980, s. 35. Inkorporeret i EØS-aftalens bilag XV.

⁽¹³⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 75.

⁽¹⁴⁾ EFT L 66 af 8.3.2001, s. 48, og EØS-tillæg nr. 12 af 8.3.2001, s. 6; trådte i kraft 1.6.2002.

⁽¹⁵⁾ Kapitel 19 i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte er baseret på EF-Bulletin 9-1984 om anvendelse af EF-traktatens (tidligere) artikel 92 og 93 på offentlige myndigheders kapitalinteresser. Kapitel 20 svarer til Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om anvendelsen af EF-traktatens (tidligere) artikel 92 og 93 på offentlige myndigheders kapitalinteresser (EF-traktatens nuværende artikel 87 og 88) og artikel 5 i Kommissionens direktiv 80/723/EØF på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren (EFT C 307 af 13.11.1993, s. 3).

⁽¹⁶⁾ Se Kommissionens beslutning NN 88/98 »Finansiering af en reklamefri, 24-timers nyhedskanal gennem BBC-licenser« (EFT C 78 af 18.3.2000, s. 6) og beslutning NN 70/98 »Statsstøtte til de offentlige tv-kanaler »Kinderkanal« og »Phoenix« (EFT C 238 af 21.8.1999, s. 3).

⁽¹⁷⁾ Sag 730/79, Philip Morris Holland mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11, C 303/88, Italien mod Kommissionen, Sml. 1991 I, s. 1433, præmis 27, og C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 2000 I, s. 6857, præmis 33.

⁽¹⁸⁾ Sag T-106/95, FFSA et al. mod Kommissionen, Sml. 1997 II, s. 229, T-46/97, SIC mod Kommissionen, Sml. 2000 II, s. 2125, og C-332/98, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2000 I, s. 4833.

⁽¹⁹⁾ Sag C-280/00, Altmark Trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Sml. 2003 I, s. 7747, præmis 89 ff.

- 5) I henhold til Domstolens dom i Altmark-sagen skal de fire nedenstående betingelser imidlertid være opfyldt for, at en sådan kompensation kan falde uden for begrebet statsstøtte:
- for det første skal den begunstigede virksomhed faktisk være blevet pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret
 - for det andet skal de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde for at undgå, at kompensationen indebærer en økonomisk fordel, der kan begunstige den pågældende virksomhed i forhold til de konkurrerende virksomheder
 - kompensationen må for det tredje ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne
 - når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, som giver mulighed for at udvælge den ansøger, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, skal størrelsen af den nødvendige kompensation for det fjerde fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.
- 6) Tilsynsmyndigheden vil tage Domstolens fortolkning i denne sag i betragtning ved vurderingen af kompensation for public service-ydelser i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Statsstøtte, der opfylder ovennævnte kriterier, udgør derfor ikke statsstøtte som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og skal ikke anmeldes til Tilsynsmyndigheden.

24C.4.2. Støttens art: eksisterende støtte eller ny støtte

- 1) De finansieringsordninger, der i dag er gældende i de fleste EFTA-stater, blev indført for længe siden. Tilsynsmyndigheden skal derfor først og fremmest vurdere, om disse ordninger skal betragtes som eksisterende støtteordninger efter artikel 1, stk. 1, i del I i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen ⁽²⁰⁾.
- 2) Eksisterende støtte er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i del I i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, der har følgende ordlyd: »EFTA-Tilsynsmyndigheden foretager sammen med EFTA-staterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som den gradvise udvikling eller EØS-aftalens funktion kræver.«
- 3) Ifølge artikel 1, litra b), nr. i), i del II i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen omfatter eksisterende støtte »... enhver form for støtte, der eksisterede inden EØS-aftalens ikrafttræden i den pågældende EFTA-stat, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som var trådt i kraft før og er blevet fortsat efter EØS-aftalens ikrafttræden«.
- 4) Ifølge artikel 1, litra b), nr. v), i del II i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen omfatter eksisterende støtte også »støtte, som anses for at være en eksisterende støtte, fordi det kan godtgøres, at der ikke var tale om støtte, da den blev indført, men at den blev en støtte på grund af udviklingen på Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, uden at EFTA-staten havde foretaget nogen ændringer [...]«.
- 5) I overensstemmelse med protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen samt Domstolens retspraksis ⁽²¹⁾ vil Tilsynsmyndigheden undersøge, hvorvidt de retlige rammer for ydelsen af støtten er ændret siden indførelsen af støtten. Tilsynsmyndigheden vil tage højde for alle de retlige og økonomiske elementer, der angår en given EFTA-stats regler for radio- og tv-spredning. Selv om de relevante retlige og økonomiske elementer for en sådan vurdering ligner hinanden i næsten alle EFTA-staterne, mener Tilsynsmyndigheden, at en sådan vurdering bør foretages i hver enkelt sag.

24C.5. Vurdering af foreneligheden af statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, og artikel 61, stk. 3

- 1) Statsstøtte til public service-selskaber skal undersøges af Tilsynsmyndigheden for at afgøre, om den er forenelig med EØS-aftalens funktion. Undtagelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, og artikel 61, stk. 3, kan anvendes.

⁽²⁰⁾ Svarer til EF-traktatens artikel 88, stk. 1.

⁽²¹⁾ Sag C-44/93, Namur-Les Assurances du Credit SA mod Office National du Dueroire og den belgiske stat, Sml. 1994 I, s. 3829.

- 2) EØS-aftalen indeholder ingen bestemmelse svarende til EF-traktatens artikel 151, stk. 4, som forpligter Europa-Kommissionen til at tage hensyn til kulturelle aspekter i dens aktioner under andre bestemmelser, og den indeholder heller ingen kulturelt betinget undtagelse svarende til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d). Dette betyder imidlertid ikke, at anvendelsen af statsstøttereglerne ikke giver mulighed for at tage kulturelle aspekter i betragtning. I den forbindelse bør det huskes, at Tilsynsmyndigheden i en afgørelse om statsstøtte til filmproduktion og filmrelaterede aktiviteter i Norge fastslog, at støtte til film eventuelt kunne godkendes med henvisning til kulturelle årsager med anvendelsen af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at der ved denne fremgangsmåde tages tilstrækkelig højde for de kriterier, som Europa-Kommissionen har udarbejdet, og at metoden ikke afviger fra Europa-Kommissionens praksis forud for vedtagelse af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d). For det andet bør det bemærkes, at Europa-Kommissionen i sin beslutning NN 49/97 og N 357/99 vedrørende en støttepakke til irsk film- og fjernsynsproduktion udtrykkeligt gjorde opmærksom på, at indførelsen af EF-traktatens artikel 151, stk. 1, og artikel 87, stk. 3, litra d), ikke nødvendigvis afspejlede en ændring i Kommissionens politik i forbindelse med den kulturelle sektor. For det tredje anerkender resolutionen om public service-radio- og tv-virksomhed, at public service-radio- og tv-virksomhed har en kulturel funktion, og at anvendelsen af konkurrencereglerne bør tage højde for public-service-opgavens gennemførelse.
- 3) Det er Tilsynsmyndighedens opgave at afgøre, hvorledes denne bestemmelse skal anvendes, hvilket også er tilfældet for de andre undtagelsesbestemmelser i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, samt hvordan kulturelle aspekter skal tages i betragtning. Det skal bemærkes, at bestemmelserne om undtagelse fra forbudet mod statsstøtte skal anvendes strikt. Derfor mener Kommissionen også, at begrebet »kultur« i forbindelse med undtagelse af støtte fra forbudet mod statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d), skal fortolkes restriktivt. Det samme gælder, når Tilsynsmyndigheden undersøger, hvorvidt en foranstaltning kan undtages af kulturelle årsager efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c). Som Kommissionen anførte i KinderKanal- og Phoenix-beslutningen, må de uddannelsesmæssige og demokratiske behov i en medlemsstat ikke sammenblandes med fremme af kulturen ⁽²²⁾. Det skal i den henseende bemærkes, at der er forskel mellem de kulturelle, sociale og demokratiske behov i de enkelte samfund. Uddannelse kan selvfølgelig have et kulturelt aspekt.
- 4) Ved statsstøtte til public service-selskaber skelnes der ofte ikke mellem de tre behov, der er nævnt i protokollen. Det vil sige, at medmindre en EFTA-stat giver en særskilt definition og en særskilt støtte udelukkende til fremme af kulturen, vil en sådan støtte normalt ikke kunne godkendes på det grundlag. Den kan derimod normalt vurderes på basis af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, der vedrører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Uanset hvilket retsgrundlag der anvendes ved vurderingen af forenelighed, vil Tilsynsmyndigheden foretage analysen på basis af de samme kriterier, nemlig kriterierne i disse retningslinjer.

24C.6. Vurdering af foreneligheden af statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2

- 1) Ifølge De Europæiske Fællesskabers Domstols faste retspraksis er EF-traktatens artikel 86 ⁽²³⁾ en undtagelsesbestemmelse, der skal fortolkes restriktivt. Domstolen har fastslået, at for at en foranstaltning kan nyde godt af en undtagelse, skal følgende betingelser alle være opfyldt:
 - i) den omhandlede tjeneste skal være en tjeneste af almindelig økonomisk interesse og være klart defineret af medlemsstaten (definition)
 - ii) de omhandlede virksomheder skal udtrykkeligt af medlemsstaterne have fået overdraget at udføre tjenesten (mandat)
 - iii) anvendelsen af traktatens konkurrenceregler (i dette tilfælde forbudet mod statsstøtte) skal være hindrende for udførelsen af den særlige tjeneste, det er pålagt virksomheden at udføre, og undtagelsen fra disse regler må ikke påvirke samhandelen i et omfang, der strider mod Fællesskabets interesse (proportionalitetstest).
- 2) Det er op til Tilsynsmyndigheden at vurdere, hvorvidt disse kriterier er opfyldt, når den anvender EØS-aftalens samsvarende artikel 59, stk. 2, i forbindelse med EFTA-staterne.
- 3) I det særlige tilfælde med public service-radio og -tv skal ovennævnte fremgangsmåde tilpasses efter resolutionen om public service-radio og -tv, der henviser til »public service-opgaver som pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater« (definition og mandat) og giver en undtagelse fra traktatens regler for finansiering af public service-radio og -tv, hvis »denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver« (proportionalitet).

⁽²²⁾ Se fodnote 16.

⁽²³⁾ EF-traktatens artikel 86 svarer til EØS-aftalens artikel 59.

- 4) Som Kommissionens nyere praksis viser, vil en foranstaltning, der ikke opfylder alle Altmark-kriterierne, stadig skulle analyseres i henhold til henholdsvis EF-traktatens artikel 86, stk. 2, og EØS-aftalens artikel 59, stk. 2 ⁽²⁴⁾.

24C.6.1. Definition af public service-opgaver

- 1) For at opfylde betingelsen i punkt 24C.6.1) for anvendelse af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, er det nødvendigt at fastlægge en officiel definition af public service-opgaverne. Først når der foreligger en sådan definition, har Tilsynsmyndigheden tilstrækkeligt juridisk grundlag for at vurdere, om undtagelsen efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan anvendes.
- 2) Definitionen af public service-opgaven henhører under EFTA-staternes kompetence og kan ske på nationalt, regionalt eller lokalt niveau. Generelt skal denne kompetence anvendes under hensyntagen til begrebet »tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse«. I betragtning af radio- og tv-sektorens særlige karakter kan en »bred« definition, der pålægger et givet selskab at udbyde et afbalanceret og varieret program i overensstemmelse med mandatet, samtidig med at der bevares et vist seertal, betragtes som lovlig i henhold til EØS-aftalens artikel 59, stk. 2. En sådan definition ville være i overensstemmelse med målsætningen om at opfylde de demokratiske, sociale og kulturelle behov i samfundet og sikre pluralisme, herunder kulturel og sproglig diversitet.
- 3) Samtidig kan public service-opgaven omfatte visse tjenester, der ikke er »programmer« i traditionel forstand, dvs. online-informationstjenester, hvis de — også for at udvikle og diversificere deres aktiviteter i den digitale tidsalder — opfylder de samme demokratiske, sociale og kulturelle behov i samfundet.
- 4) Hvis public service-opgaven udvides til også at omfatte nye tjenester, skal definitionen og mandatet ændres i overensstemmelse hermed inden for rammerne af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.
- 5) Tilsynsmyndighedens opgave er at kontrollere, at EFTA-staterne overholder EØS-aftalens bestemmelser. Hvad angår definitionen af public service i radio- og tv-sektoren er Tilsynsmyndighedens rolle begrænset til at kontrollere, at der ikke findes klare fejl. Det er ikke Tilsynsmyndighedens opgave at beslutte, om et program skal udbydes som en tjeneste af almindelig økonomisk interesse eller at sætte spørgsmålstegn ved kvaliteten af et givet produkt. Der ville imidlertid være tale om en klar fejl i definitionen af public service-opgaven, hvis sidstnævnte omfattede aktiviteter, der ikke med rimelighed kunne betragtes som værende i overensstemmelse med »det enkelte samfunds kulturelle, sociale og demokratiske behov«. Det ville normalt være tilfældet med f.eks. e-handel. I den forbindelse skal der mindes om, at public service-mandatet beskriver de tjenester, der udbydes til offentligheden i almenhedens interesse. Spørgsmålet om definitionen af public service-opgaven må ikke forveksles med spørgsmålet om finansieringsmekanismen for disse tjenester. Selv om public service-radio- og tv-selskaber kan have kommercielle aktiviteter som f.eks. salg af reklameplads for at sikre sig indtægter, kan sådanne aktiviteter normalt ikke betragtes som en del af public service-opgaven.
- 6) Definitionen af public service-opgaven skal være så præcis som mulig. Den bør ikke give anledning til tvivl om, hvorvidt EFTA-staten mener, at en given aktivitet udført af den udpegede operatør falder ind under public service-opgaven. Hvis der ikke findes en klar og præcis definition af de forpligtelser, der er pålagt public service-radio- og tv-selskabet, har Tilsynsmyndigheden ikke mulighed for at udføre sin opgave efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, og den kan derfor ikke indrømme en undtagelse efter denne artikel.
- 7) En klar identifikation af de aktiviteter, der indgår i public service-opgaven er ligeledes vigtig for, at private operatører kan planlægge deres aktiviteter.
- 8) Endelig skal public service-opgaven være præcis for at sikre, at myndighederne i EFTA-staterne kan føre et effektivt tilsyn, således som beskrevet i følgende kapitel.

24C.6.2. Mandat og tilsyn

- 1) For at nyde godt af undtagelsen efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, skal public service-mandatet overdrages en eller flere virksomheder ved en officiel akt (f.eks. lovgivning, aftale eller anden akt).
- 2) Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt, at public service-radio- og tv-selskabet formelt har fået overdraget at udføre en veldefineret public service-opgave. Det er også nødvendigt, at public service-opgaven faktisk udføres som foreskrevet i den formelle aftale mellem staten og den udpegede virksomhed. Det er derfor ønskeligt, at der er en myndighed eller et udpeget organ, der kontrollerer dens anvendelse. Behovet for en egnet myndighed eller et organ med ansvar for tilsyn er oplagt, hvis den udpegede operatør pålægges kvalitetsstandarder. Det er ikke Tilsynsmyndighedens opgave at bedømme opfyldelsen af kvalitetskrav: Den skal kunne forlade sig på, at EFTA-staterne fører behørigt tilsyn.

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslutning C62/1999, RAI, betragtning 99, og C85/2001, RTP, betragtning 158.

- 3) EFTA-staterne har kompetence til selv at vælge en egnet ordning til sikring af et effektivt tilsyn med, at public service-forpligtelserne opfyldes. Et sådant organ kan kun udfylde denne rolle, hvis det er uafhængigt af den omhandlede virksomhed.
- 4) Hvis der ikke findes en tilstrækkelig og pålidelig indikation af, om public service-opgaven faktisk udføres i overensstemmelse med mandatet, har Tilsynsmyndigheden ikke mulighed for at udføre sin opgave efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, og den kan derfor ikke indrømme en undtagelse efter denne artikel.

24C.6.3. Finansiering af public service-radio og -tv og proportionalitetstest

24C.6.3.1. Valg af finansiering

- 1) Public service-tjenester kan være enten kvantitative, kvalitative eller begge dele. Uanset deres form kan det være rimeligt med en kompensation, så længe de medfører ekstraomkostninger, som public service-selskabet normalt ikke ville have haft.
- 2) Finansieringssystemer kan inddeles i to hovedkategorier, nemlig »énkildefinansiering« og »todelt finansiering«. »Énkildefinansiering« betyder, at public service-selskaberne udelukkende finansieres af offentlige midler uanset form. Systemet med »todelt finansiering« omfatter en række finansieringssystemer, hvor public service-selskaber finansieres af forskellige kombinationer af statsmidler og reklameindtægter, som f.eks. salg af reklameplads eller af programmer.
- 3) Resolutionen om public service-radio- og tv-virksomhed fastslår følgende: »Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service-radio- og tv-virksomhed ...«. Dette omfatter valget af finansieringsordning. Forudsat at konkurrencen på de relevante markeder (f.eks. reklamemarkedet, markedet for køb og/eller salg af programmer) ikke påvirkes i et omfang, der strider mod de fælles interesser, kan der i princippet ikke gøres indsigelse mod valget af en todelt finansieringsordning (der kombinerer offentlige midler og reklameindtægter) frem for énkildefinansiering (udelukkende offentlige midler).
- 4) Selv om EFTA-staterne frit kan vælge, hvorledes de vil finansiere public service-radio og -tv, skal Tilsynsmyndigheden ifølge EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, sikre, at undtagelsen fra den normale anvendelse af konkurrencereglerne på tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ikke påvirker konkurrencen inden for EFTA-området på urimelig vis. Der er tale om en negativtest, idet det undersøges, om den vedtagne foranstaltning er proportionel. Støtten må heller ikke påvirke samhandelen i et sådant omfang, at det strider mod de fælles interesser.
- 5) Resolutionen om public service-radio- og tv-virksomhed bekræfter denne fremgangsmåde også for public service-selskaber, idet det hedder, at det skal sikres, at finansieringen ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver«.

24C.6.3.2. Krav om åbenhed ved vurderingen af statsstøtte

- 1) Ovennævnte vurdering foretaget af Tilsynsmyndigheden kræver en klar og præcis definition af public service-opgaven og en klar og hensigtsmæssig adskillelse af public service-aktiviteter og andre aktiviteter. Det kræves normalt allerede på nationalt niveau, at de to sfærer holdes adskilt for at sikre åbenhed og ansvarlighed i forbindelse med anvendelse af offentlige midler. Det er nødvendigt med adskilte regnskaber for at give Tilsynsmyndigheden mulighed for at gennemføre proportionalitetstesten. Det vil give Tilsynsmyndigheden et værktøj til at undersøge påstået krydssubsidiering og forsvare begrundet kompensation for udførelse af tjenester af almindelig økonomisk interesse. Det kan kun på basis af en egentlig omkostnings- og indtægtsfordeling afgøres, om den offentlige finansiering faktisk er begrænset til nettoomkostningerne i relation til public service-opgaven og dermed kan godkendes efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.
- 2) Kravet om åbenhed i de finansielle relationer mellem de offentlige myndigheder og offentlige virksomheder og i virksomheder, som er indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder, eller som har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, fremgår af direktiv 80/723/EØF ⁽²⁵⁾.
- 3) Ifølge direktiv 80/723/EØF skal EFTA-staterne træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at virksomheder, der er indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder, eller som har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og som modtager statsstøtte i en hvilken som helst form, og som udfører andre aktiviteter, som f.eks. kommercielle aktiviteter: a) holder de interne regnskaber for de forskellige aktiviteter, dvs. public service-aktiviteter og andre aktiviteter, adskilt, b) tildeler eller fordele alle omkostninger og indtægter korrekt på grundlag af konsekvent anvendte og objektivt begrundede omkostningsregnskabsprincipper, og c) klart har fastlagt efter hvilke omkostningsregnskabsprincipper, de særskilte regnskaber føres.

⁽²⁵⁾ Se fodnote 12.

- 4) De generelle krav om åbenhed gælder også for public service-radio- og tv-selskaber, som anført i betragtning 5 i direktiv 2000/52/EF ⁽²⁶⁾. De nye krav finder anvendelse på public service-selskaber, navnlig hvis de modtager statsstøtte og har fået overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, for hvilken den omhandlede statsstøtte ikke er fastsat for en passende periode ifølge en åben, gennemskelig og ikke-diskriminerende procedure. Forpligtelsen til at føre særskilte regnskaber gælder ikke public service-selskaber, hvis aktiviteter er begrænset til levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og som ikke har andre aktiviteter end disse tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- 5) I radio- og tv-sektoren giver særskilte regnskaber ikke anledning til særlige problemer på indtægtssiden, men de kan give problemer og være uhensigtsmæssige på omkostningssiden. I radio- og tv-sektoren kan EFTA-staterne nemlig betragte radio- og tv-selskabernes programsætning som omfattet af public service-mandatet og samtidig tage højde for deres kommercielle aktiviteter. Med andre ord er forskellige aktiviteter i høj grad omfattet af samme regler.
- 6) Tilsynsmyndigheden mener derfor, at radio- og tv-selskaberne på indtægtssiden bør aflægge detaljeret regnskab for alle indtægter, der stammer fra aktiviteter, der ikke er public service-aktiviteter.
- 7) På omkostningssiden skal omkostninger, der er specifikke for andre aktiviteter, klart identificeres. Når der anvendes de samme ressourcer — personale, udstyr, faste anlæg osv. — til udførelse af både public service-opgaver og andre opgaver, skal sådanne omkostninger allokere på basis af den forskel, det medfører for virksomhedernes samlede omkostninger med og uden sådanne andre aktiviteter ⁽²⁷⁾.
- 8) Det vil sige, at i modsætning til den fremgangsmåde, der normalt anvendes inden for andre forsyningssektorer, vil omkostninger, der udelukkende kan tilskrives public service-aktiviteter, der dog også kommer kommercielle aktiviteter til gode, ikke nødvendigvis skulle opdeles på disse to aktivitetstyper, idet de udelukkende kan allokere til public service-aktiviteter. Det kunne f.eks. være tilfældet med programomkostninger, der opføres som en del af public service-opgaven, samtidig med at programmet også sælges til andre radio- og tv-selskaber. Det væsentligste eksempel er imidlertid genereringen af seerantallet, der sker både for at leve op til public service-opgaven og for at sælge reklameplads. En fuldstændig opdeling af disse omkostninger på disse to aktiviteter risikerer at blive tilfældig og meningsløs. Omkostningsallokering med henblik på åbenhed i regnskaberne må imidlertid ikke forveksles med fuldstændig omkostningsdækning i definitionen af prispolitikken. Sidstnævnte emne behandles i punkt 24C.6.3.3.2) nedenfor.

24C.6.3.3. Proportionalitet

- 1) Når Tilsynsmyndigheden skal gennemføre proportionalitetstesten, er udgangspunktet, at statslig finansiering normalt er nødvendig for, at virksomheden kan udføre public service-opgaven. For at statsstøtten kan godkendes i henhold til denne test, må den ikke overstige nettoomkostningerne ved public service-opgaven, også under hensyntagen til andre direkte eller indirekte indtægter, der stammer fra public service-opgaven. Derfor vil den nettofortjeneste, der tilfalder de kommercielle aktiviteter som følge af public service-aktiviteterne, blive inddraget ved vurderingen af støttens proportionalitet.
- 2) På den anden side kan der være tale om konkurrenceforvridning, som ikke er nødvendig for at opfylde public service-opgaven. Public service-radio- og tv-selskaber kan, da indtægtstab dækkes af statsstøtte, f.eks. føle sig foranlediget til at trykke reklamepriserne på markedet eller priserne på andre kommercielle aktiviteter for at nedbringe konkurrenternes indtjening. Hvis det påvises, at et public service-radio- og tv-selskab har en sådan adfærd, kan det ikke betragtes som et led i den public service-opgave, der er blevet overdraget selskabet. Når et public service-selskab underbyder priserne for kommercielle aktiviteter til under det niveau, der er nødvendigt for at dække enkeltstående omkostninger, som en effektiv kommerciel operatør i en lignende situation normalt ville skulle dække, vil en sådan praksis betyde, at der er tale om en overkompensation for public service-forpligtelser. Dette vil under alle omstændigheder ændre samhandels- og konkurrencevilkårene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i et omfang, der strider mod de fælles interesser.
- 3) Når Tilsynsmyndigheden gennemfører proportionalitetstesten, vil den derfor vurdere, om en eventuel konkurrenceforvridning som følge af støtten kan begrundes med behovet for at udføre den offentlige tjeneste og finansiere denne, således som defineret af EFTA-staten. Tilsynsmyndigheden vil også om nødvendigt gribe ind i overensstemmelse med bestemmelserne i EØS-aftalen.

⁽²⁶⁾ Se fodnote 13 og 14.

⁽²⁷⁾ Der henvises til den hypotetiske situation, hvor de aktiviteter, der ikke er omfattet af public service-mandatet, skulle ophøre: De omkostninger, der på den måde ville blive undgået, er de omkostninger, der ville blive allokere til aktiviteter, der ikke er public service-aktiviteter.

- 4) Analysen af statsstøttens følger for konkurrencen og udviklingen af samhandelen må nødvendigvis tage udgangspunkt i den konkrete situation. Den nuværende konkurrencestruktur og andre karakteristika for de enkelte markeder kan ikke beskrives i denne meddelelse, da de normalt er ret forskellige. Derfor kan disse retningslinjer ikke på forhånd fastsætte de kriterier, der skal anvendes for at fastslå, om public service-radio- og tv-selskabernes priser er i overensstemmelse med principperne i punkt 24C.6.3.3.2). Vurderingen af foreneligheden af statsstøtte til public service-radio- og tv-virksomhed efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan derfor kun ske fra sag til sag i overensstemmelse med Tilsynsmyndighedens praksis.
- 5) Tilsynsmyndigheden vil også i sin vurdering tage højde for den omstændighed, at i det omfang statsstøtte er nødvendig for at udføre public service-forpligtelsen, kan systemet som sådan have den positive følge, at det bevarer en alternativ forsyningskilde på nogle relevante markeder ⁽²⁸⁾. Denne følge skal imidlertid opvejes af de eventuelle negative følger af støtten, der kan forhindre andre operatører i at komme ind på disse markeder og på den måde bane vej for en mere oligopolistisk markedsstruktur eller føre til en eventuel konkurrencebegrænsende adfærd hos public service-operatørerne på de relevante markeder.
- 6) Tilsynsmyndigheden vil ved vurderingen tage højde for de vanskeligheder, som nogle EFTA-stater kan have med at sikre de nødvendige indtægter, hvis omkostningerne per indbygger ved public service-tjenesten alt andet lige er højere ⁽²⁹⁾.

⁽²⁸⁾ Det betyder ikke, at statsstøtten kan retfærdiggøres som et værktøj, der øger udbuddet og konkurrencen på markedet. Statsstøtte, der giver en operatør mulighed for at blive på markedet på trods af gentagne tab, medfører en betydelig konkurrenceforvriddning, da det i det lange løb fører til ineffektivitet, mindre udbud og højere forbrugerpriser. En fjernelse af retlige og økonomiske adgangshindringer, en effektiv konkurrencepolitik og fremme af pluralismen er mere effektive instrumenter i den henseende. Naturlige monopoler er normalt underlagt regulering.

⁽²⁹⁾ Lignende vanskeligheder kan også opstå, når public service-radio og -tv er henvendt til sproglige minoriteter eller tilpasset lokale behov.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1875/2006 af 18. december 2006 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks**

(Den Europæiske Unions Tidende L 360 af 19. december 2006)

Side 99, under overskriften til punkt 15, stk. 1, andet punktum:

I stedet for: »Den relevante toldprocedure anføres med brug af koderne i anden eller tredje underrubrik i rubrik 1 i det administrative enhedsdokument.«

læses: »Den relevante toldprocedure anføres med brug af de bogstaver, der som kolonneoverskrifter (A til K) benyttes til at identificere toldprocedurer i matriksen i bilag 37, afsnit I, punkt B.«

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1459/2007 af 10. december 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 1858/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Sydafrika

(Den Europæiske Unions Tidende L 326 af 12. december 2007)

Side 19, betragtning 14:

I stedet for: »Kommissionens afgørelse 2007/1459/EF ...«

læses: »Kommissionens afgørelse 2007/814/EF ...«

Side 19, fodnote 1:

I stedet for: »⁽¹⁾ Se side 18 i denne EUT.«

læses: »⁽¹⁾ Se side 25 i denne EUT.«
